

1. Een jachtverbod is volstrekt onverenigbaar met de eigen uitdrukkelijke stelling van de Minister dat de jacht GEEN hoofdoorzaak is van een vermeende teruggang van de populaties van haas en konijn.
2. Het is evident dat eerst de hoofdoorzaken worden aangepakt, zoals het vraagstuk hoe intensieve akkerbouw en veeteelt verenigd kunnen worden met biotoopbehoud ten behoeve van deze twee en ook andere diersoorten, insecten en planten.
3. Pas als de hoofdoorzaken effectief zijn aangepakt, schikt het om naar nevenoorzaken te kijken. Dat de jacht een duurzaam negatief effect heeft op de wildstand is daarbij volstrekt onbewezen. Er is geen bewijs dat jacht zelfs maar een nevenoorzaak zou zijn van de vermeende teruggang van de populaties van haas en konijn, of van andere populaties.
4. De vermeende teruggang van de populatie van haas en konijn is niet bewezen en wordt wel zeer slecht onderbouwd als men de huidige populaties vergelijkt met de situatie van 1950. Zo'n vergelijking is blind voor de zeer ingrijpende wijzigingen in de natuurlijke omgeving sinds die tijd, zoals herverkavelingen, schaalvergroting en intensivering van landbouw, aanwezigheid van nieuwe predatoren (vos, marters), neergang en terugkeer van bestaande predatoren (roofvogels), opkomst van exoten (wasbeer en wasbeerhond), toename van verkeer, verstoring door recreanten, etc. Deze onderbouwing is gebaseerd op onbruikbare cijfers en kan deze beslissing niet schragen.
5. De assumptie dat gebiedsgericht beleid beter zou kunnen instaan voor instandhouding van deze populaties getuigt van zelfoverschatting van de beleidsmakers. Zelfs een fijnmazig beleid is nog te rigide om in te spelen op veranderingen die van seizoen tot seizoen, van jaar tot jaar en van biotoop tot biotoop plaatsvinden. Konijn en haas kunnen van polder tot polder en van jaar tot jaar het goed of slecht doen, mede door het effect van ziektes. Geen beleid kan dit sturen. Populatiebehoud en -verbetering is plaatselijk maatwerk, waar de lokaal actieve jager veel beter voor geplaatst is.
6. Als jager in Zeeuws-Vlaanderen sinds 1989 ben ik getuige van veel veranderingen die zich zowel op korte als op lange termijn voltrokken hebben. Dankzij een goede opleiding en kennis, met veel betrokkenheid in het gebied, samen met andere jagers, opzichters en natuurliefhebbers, zijn we ons zeer goed bewust van de grenzen van ons recht om te mogen jagen. De Minister kan zich geen betere uitvoerders van een voorzichtig en duurzaam beleid wensen dan de vrijwilligers die dit kosteloos doen en die daarmee op eigen verantwoordelijkheid zowel het persoonlijk plezier als het algemeen belang dienen. "Wise use" was al een begrip lang voordat "duurzaam" in de mode kwam.

Antwerpen, 9 Juni 2022, Louis Verstraeten